Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część LXXXIV. — Wydana i rozesłana dnia 19. października 1912.

Treść: (M 199—202.) 199. Rozporządzenie, ustanawiające, względnie określające na nowo dla Dziekanatów wiejskich w Archidyccezyi wiedeńskiej kwotę nadającego się do fasyonowania wydatku na prowadzenie urzędu dziekańskiego. — 200. Rozporządzenie, dotyczące zmiany "uwag" co do układania wzoru 3. do wykazu II. zamknięcia rachunkowego i sprawozdania statystycznego kas brackich. — 201. Obwieszczenie, dotyczące koncesyonowania przedłużonej na przestrzeni od Bukowa do Telnic linii wązkotorowych kolejek elektrycznych na obszarze miasta Uścia nad Łabą i jego najbliższej okolicy. — 202. Rozporządzenie, dotyczące zmiany załącznika C przepisu wykonawczego do ustawy o taryfie celnej z dnia 13. lutego 1906.

199.

Rozporządzenie Ministra wyznań i oświaty oraz Ministra skarbu z dnia 5. października 1912,

ustanawiające, względnie określające na nowo dla Dziekanatów wiejskich w Archidyecezyi wiedeńskiej kwotę nadającego się do fasyonowania wydatku na prowadzenie urzędu dziekańskiego.

Zmieniając częściowo rozporządzenie ministeryalne z dnia 19. czerwca 1886, Dz. u. p. Nr. 107, ustanawia się kwotę wydatków dziekańskich, które w zeznaniach dochodów, składać się mających według ustawy z dnia 19. września 1898, Dz. u. p. Nr. 176, należy uznać za wydatek, dla Dziekanatów w Badenie, Gloggnitz, Kirchbergu n. W., Kirchschlagu, Piestingu, Pottensteinie, Wiener-Neustadt, Ernstbrunnie, Gaubitsch, Gross-Weikersdorfie, Hadersdorfie, Oberhollabrunnie, Pillichsdorfie, Retzu, Sitzendorfie. Staatz i Stockerau na 300 K, dla reszty Dziekanatów na 200 K dla każdego, a to niezależnie od zbadania kwestyi, czy odnośnemu proboszczowi, któremu poruczono prowadzenie spraw dziekańskich, w ogóle należy się w myśl powołanej ustawy uzupełnienie kongruy z funduszu

religijnego, względnie z państwowej dotacyi tegoż funduszu.

Postanowienia niniejszego rozporządzenia mają wejść w życie z dniem 1. stycznia 1913.

Zaleski wh.

Hussarek wir.

200.

Rozporządzenie Ministerstwa robót publicznych z dnia 10. października 1912,

dotyczące zmiany "uwag" co do układania wzoru 3. do wykazu II. zamknięcia rachunkowego i sprawozdania statystycznego kas brackich.

Zmieniając "uwagi" co do układania wzoru 3. do wykazu II zamknięcia rachunkowego i sprawozdania statystycznego kas brackich, przepisanego rozporządzeniami Ministerstwa rolnictwa z dnia 6. maja 1893, Dz. u. p. Nr. 94, i z dnia 10. grudnia 1896, Dz. u. p. Nr. 235, rozporządza się, że na przyszłość, a mianowicie pierwszy raz na rok 1912 należy odróżniać w tym wzorze przy podawaniu rodzaju zatrudnienia członków tylko dwie kategorye: "robotnik górniczy" i "robotnik hutniczy".

Trnka wir.

201.

Obwieszczenie Ministerstwa kolei żelaznych z dnia 10. października 1912,

dotyczące koncesyonowania przedłużonej na przestrzeni od Bukowa do Telnic linii wązkotorowych kolejek elektrycznych na obszarze miasta Uścia nad Łabą i jego najbliższej okolicy.

C. k. Ministerstwo kolei żelaznych udzieliło na zasadzie i w myśl postanowień ustawy o kolejach niższego rzędu z dnia 8. sierpnia 1910, Dz. u. p. Nr. 149, w porozumieniu z interesowanemi c. k. Ministerstwami i c. i k. Ministerstwem wojny gminie miasta Uścia nad Łabą żądaną koncesyę na budowę i utrzymywanie w ruchu przedłużonej na przestrzeni od Bukowa do Telnic linii wązkotorowych kolejek elektrycznych w Uściu nad Łabą, a to pod warunkami i zastrzeżeniami, określonymi w dalszym ciągu.

§ 1.

Co do koncesyonowanej kolei żelaznej korzysta koncesyonaryuszka z ulg skarbowych, przewidzianych w artykułach VI. do XII. ustawy z dnia 8. sierpnia 1910, Dz. u. p. Nr. 149.

Czas uwolnień, przewidzianych w artykule X. ustawy powyższej, oznacza się na lat 25.

§ 2.

Koncesyonaryuszka ma obowiązek ukończenia budowy wspomnianej na wstępie kolei najpóźniej w przeciągu roku, licząc od dnia dzisiejszego, oddania gotowej kolei na użytek publiczny i utrzymywania jej w ruchu bez przerwy przez cały czas trwania koncesyi, kończący się z dniem 6. kwietnia 1989.

Jako zabezpieczenie dotrzymania powyższego terminu budowy winna koncesyonaryuszka na żądanie c. k. Rządu złożyć odpowiednią kaucyę w papierach wartościowych, nadających się do umieszczania pieniędzy sierocych.

W razie niedotrzymania powyższego zobowiązania można uznać kaucyę tę za przepadłą.

§ 3.

Celem wybudowania koncesyonowanej kolei nadaje się koncesyonaryuszce prawo wywłaszczania według postanowień odnośnych przepisów ustawowych. Takie same prawo przyzna się koncesyonaryuszce także co do ewentualnej budowy tych kolei dojazdowych, których urządzenie Rząd uznałby za odpowiadające interesowi publicznemu.

§ 4.

Koncesyonaryuszka jest obowiązana postarać się o zabezpieczenie na wypadek niezdolności do pracy i na starość funkcyonaryuszy, zatrudnionych przy utrzymywaniu w ruchu koncesyonowanej linii kolejowej, oraz o zaopatrzenie ich rodzin i przystąpić w tym celu do kasy emerytalnej związku austryackich kolei lokalnych, o ileby nie utworzono dla koncesyonowanego przedsiębiorstwa kolejowego własnej kasy emerytalnej, zapewniającej członkom przynajmniej takie same korzyści, względnie nakładającej na koncesyonaryuszkę przynajmniej takie same obowiązki jak kasa wspomnianego związku.

To zaopatrzenie należy odnośnie do funkcyonaryuszy, zatrudnionych przy utrzymywaniu w ruchu koncesyonowanej linii kolejowej, tak przeprowadzić, by koncesyonaryuszka miała obowiązek zgłaszać w zakładzie emerytalnym związku austryackich kolei lokalnych, względnie w własnej kasie emerytalnej stałych funkcyonaryuszy z dniem nadania im stałej posady, z innych zaś funkcyonaryuszy przynajmniej tych, którzy pełnią służbę jako kierownicy wozów, konduktorzy, strażnicy lub posługacze stacyjni, przy odpowiedniem ich zatrudnieniu, najpóźniej po ukończeniu trzech lat służby.

Statut kasy pensyjnej oraz wszelkie jego zmiany podlegają zatwierdzeniu Ministerstwa kolei żelaznych.

§ 5.

Zresztą należy wspomniane na wstępie przedłużenie linii uważać za istotną część składową kolejek na obszarze miasta Uścia nad Łabą i jego najbliższej okolicy, stanowiących przedmiot obwieszczeń c. k. Ministerstwa kolei żelaznych z dnia 7. kwietnia 1899, Dz. u. p. Nr. 73, i z dnia 18. grudnia 1905, Dz. u. p. Nr. 192, i należy do niego stosować analogicznie postanowienia §§ 4. do 10 włącznie, 12, 13, tudzież §§ 16. i 17. wspomnianego wyżej obwieszczenia z dnia 7. kwietnia 1899, Dz. u. p. Nr. 73.

§ 6.

Zamiast §§ 14. i 15. wspomnianych wyżej obwieszczeń, które znosi się niniejszem, mają w przyszłości odnosić się w równej mierze do wszystkich linii kolejek w Uściu nad Łabą, koncesyonowanych obwieszczeniami c. k. Ministerstwa kolei żelaznych z dnia 7. kwietnia 1899, Dz. u. p. Nr. 73, i z dnia 18. grudnia 1905, Dz. u. p. Nr. 192, oraz obwieszczeniem niniejszem, następujące postanowienia:

§ 14. Koncesyonaryuszka nie ma prawa oddawać prowadzenia koncesyonowanej kolei osobom trzecim na własny lub obcy rachunek lub prowadzić ją sama na obcy rachunek, z wyjątkiem tego przypadku, jeżeli c. k. Rząd na to wyraźnie zezwoli.

§ 15. C. k. Rządowi będzie wolno uczynić zezwolenie na prowadzenie koncesyonowanej kolei na rachunek kogoś innego a nie gminy Uścia nad Łabą zależnem od tego warunku, że się odpowiednio skróci ustanowiony w § 1., ustęp 2., niniejszego obwieszczenia czasokres 25letni oraz czas trwania koncesyi, ustanowiony w § 13., ustęp 1., obwieszczenia c. k. Ministerstwa kolei żelaznych z dnia 7. kwietnia 1899, Dz. u. p. Nr. 73, względnie w §§ 2. obwieszczeń c. k. Ministerstwa kolei żelaznych z dnia 18. grudnia 1905, Dz. u. p. Nr. 192, oraz niniejszego obwieszczenia, i będzie wolno zastrzedz sobie prawo wykupienia i przepadku pod warunkami, które w owym czasie bliżej się określi.

Forster wir.

202.

Rozporządzenie Ministerstw skarbu i handlu z dnia 11. października 1912,

dotyczące zmiany załącznika C przepisu wykonawczego do ustawy o taryfie celnej z dnia 13. lutego 1906, Dz. u. p. Nr. 22.

Drugi ustęp rozdziału b (broń i części składowe broni) w załączniku C do \S 18. przepisu wykonawczego do ustawy o taryfie celnej należy skreślić.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi natychmiast w życie.

Zaleski włr.

Schuster wir.

